

Brūmelis savā atbildes vēstulē ST norāda,

ka “Šajā laikā panāca kompromisa, ka cērtot, izmantojot kā kritēriju koku caurmēru, palielinās ekoloģisko koku skaitu kailcirtēs no 5 uz 8 kokiem uz ha, un mirušo koku skaitu no 4 uz 10 kokiem” – tikai precizējot, vai Pieaicinātā persona nav mainījusi viedokli, un uzskata, ka kompromiss tika panākts? [ja šādu jautājumu korekti uzdot; jo vēstules sākumā ir raudas par to, ka netika uzkaisīti un pēc tam šāds teikums]

“Kā papildus nepilnība, MK atbildes rakstā lasāms, ka: 2017. gada 19. jūlijā notika Meža konsultatīvās padomes izbraukuma sēde, lai izvērtētu priekšlikumus mežaudžu apsaimniekošanas efektivitātes palielināšanai.” – vai atbildes sniedzēs apstiprina, ka tika ņemti vērā iebildumi un aspekts par Baltijas jūras un Rīgas jūras līča piekrastes aizsargjoslas ierobežotu saimniecisko darbību izņemt no grozījumu paketes?

“tāmes palielināšana bija nepieciešama tieši valsts mežiem, lai palielinātu iespēju cirst pēc caurmēru Valsts mežos” – te vajag jautājumu, ka šis arguments neztur kritiku – valsts mežos ir audzes, kurās pieejamas mežistrādei pēc vecuma, bet kurās darbība netiek veikta tāmes dēļ (kaut kas, ko var redzēt no esošas statistikas). Un varbūt jautājuma formā, vai atbildētājam ir zināms, ka pieaugums valsts mežos nozīmīgi lielāks par tāmi?

“Jautājums ir vai noteikumu grozījumi uzlabos biotopu stāvokli.” – vai pieteicēja ieskatā katrai mežaudzei vajadzētu kļūt par aizsargājamu biotopu un vai nav citi noteikumi, kuru mērķis ir uzlabot biotopu stāvokli?

Kāda tieši Pieaicinātās personas ieskatā ir saistība starp galveno cirti kartētajos biotopos (kur nav nekāda legāla statusa) un MK noteikumu grozījumiem? Vai tās nav galvenās cirtes vecumu sasniegušas audzes (tātad nav šīs dienas diskusijas objekts)? [te var pielikt gūzmu emocionālo jautājumu par to, ka šie gadījumi nebūtu, ja valsts maksātu adekvātas kompensācijas un noteiktu aizsardzības statusus, bet droši vien nevajag]

Piekrītot Pieaicinātajam pusei, ka atmirusī koksne ir būtiska bioloģiskajai daudzveidībai, vai Pieaicinātajam ir zināms, ka pēdējās desmitgadēs atmirušās koksnes apjoms Latvijas mežos ir pieaudzis? Un vai Pieaicinātā ieskatā lielāka atmirušās koksnes apjoma atstāšana galvenajās cirtēs pēc mērķa caurmēra šo tendenci neveicinās?

Pieteicēja norādītais pētījums par ekoloģiskajiem kokiem novērtē globālo situāciju, norādot, ka šo koku būtiskā loma ir nodrošināt ainavas savienotību (sugu migrācijas iespējas). Vai Pieteicējs šajā atsaucē ir ievērojis loģisko sakarību, ka teritorijās ar mazāku vienlaidus ciršu platību ir mazāks ekoloģisko koku skaits – jo savienojamību nodrošina nelielie audžu izmēri? Ilustratīvi - rakstā kā labais piemērs minēta Tasmānija, kur tiek saglabāti 30% koku – bet kailcirtes vidējā platība ir 28 ha! Arī raksta autori to norāda, piemēram, Zviedrijas gadījumā atzīmējot, ka 3-5% koku platības tiek saglabātas meža masīvā (*logging unit*), kā faktoru, kas uztur ainavas savienojamību.

“Ne visām šīm sugām to aizsardzībai var tikt veidoti mikroliegumi, tāpēc sekmīga ligzdošana ir atkarīga arī no piemērotiem kokiem saimnieciski izmantojamos mežos.” – vai pieaicinātā puse piekrīt, ka šai norādei nav nekāds sakars ar Apstrīdēto normu, kas ietekmē nelielu daļu no mežu platības?

Par lielo dimensiju koku klātbūtni ainavā būs Dagna prezentācijā, ja pareizi saprotu – vai vajadzētu vēl papildus?

Pieaicinātā puse savā komentārā 3. lpp. norāda, ka izlase cirte / nelieli atvērumi “Tomēr, netika apskatīts atjaunošana sila un mētrāju meža tipos, kura atjaunošana paredzama sekmīga, ņemot vērā to, ka apgaismojums nebūtu būtisks limitējošais faktors.”, atzīmējot šo kā trūkumu MK rīcībā, savukārt 8. lpp. norāda, audzēs, kas “apsaimniekotas pēc Plentera metodes (kas Latvijas meža likumdošanas teminoloģijā ir izlases cirtes)daži lielākie koki tiek regulāri izcirsti, ilgtermiņā veidojot audzes, kuros lielākā daļa koki ir ar mazu caurmēru, un mazs koku skaits ar lielu diametru. Šis apsaimniekošanas veids ir sekmīgs tikai ēncietīgām sugām, kā egles, bet ne priedei vai bērzam, kuras ir saulmīļošas sugas.” (kas tiek lietots kā arguments, lai apšaubītu D.Dubrovskas analīzi) – tad kā īsti ir – izlases cirtes priekšu audzēs ir derīgas tad, kad vajag argumentēt vienu viedokli un nav derīgas, kad vajag argumentēt citu? Citējot pašu Pieteicēju (8.lpp.) “Abi augšminētie piemēri irvērtējami kā “cherry picking” (ogu vākšana), kas ir plaši izmantots demagoģijas veids.”)

“SEG emisijas iespējams samazināt piekopjot vienlaidus meža vainaga klāja stratēģiju, piemēram lielās platībās palielināt izlašu cirtes stratēģiju egļu audzēs, izmantojot nelielus atvērumus un samazināt kailcirtes” – kāda ir regulāru intervenču egļu audzēs ietekme uz šo audžu noturību un bojājumu risku? (kuru ietekmē audze iet bojā un līdz ar to zūd uzkrātās emisijas) – **te vēl pieliksim Slovērijas faktu!** Vidējā audžu vecuma izmaiņas 1950-1990 – vai varam salasīt? Šis būtu arguments, jo daudzas audzes atjaunotas pēc 2. Pasaules kara, loģiski, ka ir aktīvais to augšanas posms un uz 1990. ir liels uzkrājums – bet kas notiek tālāk ir vai nu galvenās, vai sanitārās cirtes

Vētras, kas ir un arī nākotnē būs būtiskākas dabiskais traucējums mūsu mežos, tādēļ jautājums: vai ir tādi pētījumi, kas paliecina, ka šādi tiks mazināts vētru bojājumu risks? **[un tādi pētījumi ir!]** un ka tas neattiecas tikai uz egli? Ka tiek veicināta individuālu koku vēja noturība? Sakārtošu par 2005. gada vētras ietekmi pa koku sugām – tur skaidri redzams, ka arī priekšu audzes nav pilnīgi pasargātas un ka šis nav kaut kāds uz egli attiecināms izņēmums, kādēļ noturība ir svarīga. Vai Pieaicinātajai pusei ir zināms, ka palielinot koku vēja noturību, ir lielākas arī to pretošanās spējas dendrofāgu (kaitēkļu) ietekmei?